

denne Bemyndigelse, bortfalder, for saa vidt de ikke inden 1 Maaned efter, at Rigsdagen paa ny er traadt sammen, godkendes ved en Rigsdagsbeslutning.“

Dette aabner jo ganske uoverskuelige Muligheder for Reguleringsforanstaltninger af den forskelligste Art, der skal kunne føres gennem Rigsdagen fra den ene Dag til den anden; og der gives som nævnt endog Ministeren Adgang til, naar Rigsdagen ikke er samlet — hvad der nu normalt vil sige henved Halvdelen af Aaret —, at sætte Foranstaltninger i Kraft blot med Udvalgets Samtykke og saaledes, at de skal være gældende indtil den næste ordinære Rigsdags Sammentræden og eventuelt en Maaned længere frem i Tiden. Jeg ser dette som en meget betydelig Udvidelse af det oprindelige Forslag, en Skærpelse af dette, der yderligere vil forøge den Følelse af fuldkommen Usikkerhed, af fuldkommen Mangel paa en fast Grund at anlægge en økonomisk Virksomhed paa, som dette Forslag vil bringe Forretningslivet. Man er ved disse Ændringsforslag i høj Grad kommet fra Asken og i Ilden. Det var galt nok med den Adgang til Bemyndigelse til Regulering af Udførselsforholdene, som oprindelig var foreslaaet; men de nu foreslaaede Ændringer giver Adgang til Bemyndigelse i en Udstrækning, der er fuldkommen uoverskuelig.

Af hvad jeg nu har udviklet, vil det ses, at de foreslaaede Ændringer ikke gør Forslaget mere antageligt for Venstre, tværtimod. Vi vil da heller ikke stemme om Ændringsforslagene, men vi vil ved tredje Behandling stemme mod det samlede Forslag i den ændrede Skikkelse, som det antagelig vil faa. Imidlertid vil det jo være rigtigere at opsætte de Bemærkninger, hvormed jeg vil motivere denne Forkastelse, til tredje Behandling.

Pürschel: Man har i Udvalget beklagesvis fulgt det Princip, der blev anlagt her i Salen, at udskille Behandlingen af de andre Lovforslag, som er fremsat vedrørende dette Emne, jeg tænker paa Regeringens Forslag om en Formueafgift og paa vort Guldtoldforslag. Vi havde fra vor Side en god Villie til at søge at naa en positiv Ordning, fordi vi finder, at dette er ønskeligt, og vi tror, at et Flertal af Vælgerne ønsker en positiv Ordning. Men nu er det gaaet saaledes, som det stod i et radikalt Hovedorgan forleden, at de Radikale har skrevet dette Forslag, og nu er det den højtærede Statsministers. Op gave at gennemføre dette

Forslag, det er ham, der har hele Æren og Ansvar for, at nu dette af de Radikale skrevne Forslag bliver gennemført. Dette er en ganske interessant Formel for Samarbejdet mellem de to Partier. Jeg kan forstaa, at denne Formel maa gøre Samarbejdet mere tiltrækkende for de Radikale end den, der oprindeligt syntes at skulle blive den herskende; men om den ogsaa i tilsvarende Grad gør Samarbejdet tiltalende for Socialdemokraterne, maa det vel være tilladt at sætte et lille beskedent Spørgsmaalstegn ved. Hvordan dette nu er eller ikke er, har man da ment — og det er jo tydeligt tilkendegivet gennem den Fremgangsmaade, man har valgt i Udvalget —, at man i denne Forbindelse ganske kunde undvære det konservative Parti og dets Indsats i dette Spørgsmaal.

Med Hensyn til Betænkningen skal jeg først gøre den Bemærkning, at der i Indledningen har indsneget sig en Urigtighed, som jeg for mit Vedkommende beklager at have overset. Der staar i den første Spalte, en halv Snes Linier nede: „Vekselerere og andre, som før Centralens Oprettelse havde drevet Arbitrageforretning, men hvem enhver Valutahandel nu var forbudt“. Dette er ikke rigtigt, idet ikke *enhver* Valutahandel er forbudt de paagældende, de kan jo handle med Valuta kommissionsvis. Det er naturligvis beklageligt, at en saadan urigtig Fremstilling er kommet ind i et Rigsdagsudvalgs Betænkning, men denne Betænkning er jo blevet til under et Højtryk, som gør det undskyldeligt, at der kommer Fejl ind i den.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, der er fremsat, skal jeg først bemærke, at en af de Ting, der foreslaas, er, at man udvider Centralens Bestyrelse fra at tælle 3 Medlemmer til at tælle 12. Jeg deler ganske de Betæneligheder, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fremsatte overfor denne Udvidelse; men jeg vil foreløbig hæfte mig ved det, at der staar, at de skal udnævnes „efter Forhandling med“ 8 forskellige Organisationer, som saa nævnes. Ministeren skal altsaa vel forhandle med disse Organisationer, men der staar ikke i Forslaget noget om, at han skal tage Hensyn til deres Indstilling. Det vil altsaa i og for sig være muligt efter at have forhandlet med de 8 Organisationer at tage 8 Repræsentanter for een af Organisationerne og lade alle de andre være udenfor. Dette anser jeg ganske vist kun for et Tankeeksperiment. (Tilraab fra forskellige Medlemmer). Men jeg forstaaer af den Bevægelse, dette Udtryk vækker i en vis Side